

- Който не е видѣлъ лошъ-тъ дѣла които ставатъ подъ сѣнце-то.
- 4 И оше, видѣхъ азъ всякой трудъ,
И всяко сполучено дѣло,
Че за това на человекѣта му завикда ближній-тъ му;
И това суета, и угнѣненіе на духъ-тъ.
- 5 *Безумный-тъ сгѣва рѣцѣ-тъ си,
И яде плѣть-тъ си.
- 6 *По добръ *една* пълна шепа, съ покой,
Неже двѣ пълны шепы, съ трудъ
И съ угнѣненіе на духъ-тъ.
- 7 Пакъ ся обѣрижъхъ азъ,
И видѣхъ суетъжъ подъ сѣнце-то.
- 8 Има нѣкой *който* си нѣма вторый;
Ей, нѣма нито сына, нито брата;
А не прѣстава отъ всичкый си трудъ;
Даже *око-то му не ся насыща съ богатство:
- *И не дума: За кого ся трудѣхъ азъ,
И лишавамъ душъ-тъ си отъ благо?
И това е суета, и тежкъ трудъ.
- 9 По добръ сѣ двама неже единъ;
Понеже тѣ иматъ добръ мѣждъ въ трудъ-тъ си.
- 10 Защото, ако паднѣтъ,
Единъ-тъ ще дигне другаря си;
Но горко на единъ-тъ който падне,
И нѣма вторый да го дигне.
- 11 И ако лѣгнѣхъ двама наедно ще ся топлятъ:
А единъ-тъ какъ ще ся стопли?
- 12 И ако нѣкой прѣвъзмогне противъ единъ-тъ,
Двама-та ще му ся опрѣтъ;
И треубо-то вѣже не ся кѣса скоро.
- 13 По добро е бѣдно и мудро дѣте,
Неже царь старъ и безумень,
Който не пріема вече свѣтъ;
- 14 Защото *единъ-тъ* издѣзва изъ домъ-тъ на узници-тъ за да царува:
А другий-тъ и царь да ся е родилъ става сиромыхъ.
- 15 Видѣхъ всичкы-тъ живы които ходятъ
подъ сѣнце-то,
Съ съ снѣнъ-тъ, вторый-тъ, който ще стане вмѣсто него:
- 16 Нѣма край на всичкы-тъ людіе,
На всичкы-тъ които сѣ были прѣдъ тѣхъ;
А дирни-тъ не ще ся възвеселятъ въ него:
И това е прочее суета, и угнѣненіе на духъ-тъ.

ГЛАВА 5.

- 1 *Пазѣ ногъ-тъ си, когато отивашъ въ домъ-тъ Божій:
И приближи повече да слушашъ,
*Неже да приносишь жертвъ на безумны,

- Който не знайтъ че струвать зло.
- 2 Не прибрѣвай съ уста-та си,
И сѣрдѣ-то ти да не бѣрза да произноси
думъ прѣдъ Бога:
Защото Богъ е на небе-то, а ты на земѣ-тъ:
За то нека бѣдѣтъ *думы-тъ ти малко.
- 3 Понеже снѣнъ-тъ дохожда въ множество-то на занимаія-та:
А *гласъ-тъ на безумный-тъ въ множество-то на думы-тъ.
- 4 *Когато обречешъ обрѣчаніе Богу,
Не ся бави да го испълнишь;
Защото той нѣма благодареніе отъ безумны-тъ:
- *Испълни което си обрече.
- 5 *По добръ да ся не обречешъ,
Неже да ся обречешъ и да не испълнишь.
- 6 Да не дозволишь на уста-та си да вкарать въ грѣхъ плѣть-тъ тѣ;
*И да не речешъ прѣдъ ангель-тъ, че е было отъ незнаяніе:
Защо да ся разгнѣва Богъ на гласъ-тъ ти,
И да погуби дѣло-то на рѣцѣ-тъ ти?
- 7 Защото въ множество-то на снѣнѣ-та
И въ множество-то на думы-тъ, има суеты:
А *ты ся бой отъ Бога.
- 8 *Ако видишь насиліе на сиромыхъ,
И разграбеніе на сѣдѣжъ-тъ и на правдѣ-тъ въ область-тъ,
Да ся не почувдишь за това нѣщо:
Защото надъ *высокий-тъ по высокъ надзирава:
И надъ тѣхъ *има* най высокъ.
- 9 Земѣ-та е полезна на всякы-тъ:
И самъ царь-тъ ся служи отъ нивы-тъ.
- 10 Който обыча сребро-то, не ще да ся насыти съ сребро:
Нито съ доходы, който обыча изобиліе:
И то е суета.
- 11 Когато ся умножава благо-то,
Умножаватъ ся и онѣзи които го ядѣтъ:
И коя е полза-та на притяжатели-тъ му,
Освѣтъ да го гледать съ очн-тъ си?
- 12 Снѣнъ-тъ на оногъзъ който работи е сладкъ,
Или малко ялъ, или много:
А насыщеніе - то на богатый-тъ не го оставя да спи.
- 13 *Има тежко зло *кѣсто* видѣхъ подъ сѣнце-то:
Богатство съхранявано отъ притяжателя му за своѣжъ му поврѣдъ:
- 14 И онова богатство ся изгубва отъ зѣлъ случай:
И той ражда снѣнъ, а нѣма нищо въ рѣкѣ-тъ му.
- 15 *Както е издѣзълъ изъ утробъ-тъ на майкѣ си,

г Прит. 6; 10. 24; 33.

д Прит. 15; 16, 17. 16; 8.
е Прит. 27; 20. 1 Іован. 2; 16.
ж Псал. 39; 6.

а Виж. Исх. 3; 5. Иса. 1; 12
и др.
б 1 Цар. 15; 22. Псал. 50; 8.
Прит. 15; 8. 21; 27. Осія
6; 6.
в Прит. 10; 19. Мат. 6; 7.

г Прит. 10; 19.

д Числ. 30; 2. Втор. 23; 21.
22, 23. Псал. 50; 14. 76; 11.
е Псал. 66; 13, 14.
ж Прит. 20; 25. Дѣян. 5; 4.
з 1 Кор. 11; 10.

и Гл. 12; 13.

і Гл. 3; 16.
к Псал. 12; 5. 58; 11. 82; 1.
л Гл. 6; 1.
м Іов. 1; 21. Псал. 49; 17.
н 1 Тим. 6; 7.